

การดัดแปลงตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง “อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที”
ที่มาจากวรรณกรรมเรื่อง “อิเหนา ฉบับหิเกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง”

Character adapting in the literature of Inao a man who is a transgender
and then being a tomboy that comes from the literature of Inao
translated from Hikayat Panyee Samirang.

ONG SHIN ROW^{1*} และพัชลินจ์ จินนุ่น²

ONG SHIN ROW^{1*} and Phatchalin Jeennoon²

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์ ร่วมกับคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Department of Thai, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Thaksin University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Asst. Prof. Dr., Thai Languages Section, Faculty of Humanities and Social sciences, Thaksin university.

*Corresponding author, E-mail: shinrow072@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดัดแปลงตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง “อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที” ที่มาจากวรรณกรรมเรื่อง “อิเหนา ฉบับหิเกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง” โดยใช้แนวคิดวรรณคดีศึกษา เรียบเรียงโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า เรื่องอิเหนาของไทยดัดแปลงวิถีทางเพศของตัวละครอิเหนากับจินตหรา จากวรรณกรรมเรื่องอิเหนา ฉบับหิเกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง จากเดิมที่อิเหนาเป็นผู้ชาย มีวิถีทางเพศรักผู้หญิง ก็ดัดแปลงให้กลายเป็นตุ๊ดที่หลงรักผู้ชาย และดัดแปลงอีกครั้งจากตุ๊ดให้กลายเป็นทอมที่รักผู้หญิง ในขณะเดียวกันก็ดัดแปลงวิถีทางเพศของตัวละครจินตหรา จากเดิมที่เป็นผู้หญิงรักผู้ชาย ผู้แต่งดัดแปลงให้จินตหรากลายเป็นทอมรักหญิง และดัดแปลงอีกครั้งจากทอมให้กลายเป็นตุ๊ดที่รักผู้ชาย ผู้แต่งดัดแปลงทั้งด้านรูปร่างหน้าตา และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศตามเพศวิถีของตน โดยน่าจะนำแนวคิดนี้มาจากกระแสของวรรณกรรมวายที่กำลังได้รับความนิยมในสังคมไทยมาเป็นตัวกำหนดโครงเรื่อง การดัดแปลงตัวละครอิเหนาและจินตหราที่แตกต่างไปจากเดิมนี้สะท้อนให้เห็นมิติทางสังคมที่ให้การยอมรับเพศที่หลากหลายมากขึ้น โดยมองว่าทุกคนมีสิทธิ์เลือกวิถีทางเพศของตนเองเพื่อตอบสนองต่อความสุขส่วนตัว โดยไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน

คำสำคัญ: การดัดแปลง, ตัวละคร, วรรณกรรม

Abstract

The objective of the article is to study character adapting in the literature of Inao a man who is a transgender and then being a tomboy that comes from the literature of Inao translated from Hikayat Panyee Samirang by using the concept of literature education. It is a documentary analysis by compiled as a descriptive analysis. The results of the study showed that, the story of thai's Inao adapting the sexual lifestyle of the characters Inao and Jintara from the Inao Hikayat Panyi Samirang edition. From the original Inao was a man have feel in love on women, was converted into a transgender who fell in love with men, and adapted again from transgender to become a tomboy who loves women. At the same time adapting the sexual orientation of the characters of Jintara. From the original as women love men, the author adapted Jintara to become a woman love tomboy, and adapted again from tomboy to become a transgender who loves men. The author adapted both appearance and sexual expression behavior according to their own sexual orientation. Which should take this idea from the flow of the Y literature that are gaining popularity in Thai society to determine the storyline. Adapting the characteristics of Inao and Jintara that are different from the original reflect the social dimension. Which provides greater acceptance of the diverse gender by seeing that everyone has the right to choose their own sexual orientation without causing any trouble to others.

Keywords: Adapting, Characteristics, Literature.

บทนำ

วรรณกรรมเรื่องอิเหนา เป็นวรรณกรรมของชาว ต่อมาส่งอิทธิพลถึงสังคมภายนอก แม้กระทั่งสังคมไทยเอง มีการนำไปแปล-แปลงในรูปแบบของวรรณคดีไทยประเภทต่าง ๆ เช่น บทละคร นิราศ บทสักวา บทแห่กล่อมพระบรรทม บทเจรจาในละครใน บทละครดึกดำบรรพ์ บทลิเก และบทหมอลำ เป็นต้น กระทั่ง การดัดแปลงสู่วรรณกรรมสมัยใหม่ เช่น บทละครเวที บทละครโทรทัศน์ การ์ตูน นวนิยายทั่วไป และนวนิยายวาย เป็นต้น

ในการนำวรรณกรรมจากตัวบทต้นทางหรือตัวบทดั้งเดิมไปดัดแปลงเป็นตัวบทปลายทาง (ตัวบทใหม่ที่ได้รับการดัดแปลงมาจากตัวบทดั้งเดิม) อาจทำได้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การดัดแปลงโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก เหตุการณ์ และแนวคิด นอกจากนี้ก็อาจมีการใช้เทคนิคอื่น ๆ เข้ามาประกอบเพื่อให้ตัวบทปลายทางมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยกิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์ (2558) กล่าวว่า การดัดแปลงวรรณกรรม ปกติมี 2 ลักษณะ คือ การดัดแปลงรูปแบบคำประพันธ์และการดัดแปลงเนื้อหา ซึ่งการดัดแปลงรูปแบบคำ

ประพันธ์นั้นอาจดัดแปลงทั้งเรื่องหรือเลือกแค่บางส่วน ส่วนการดัดแปลงเนื้อหานั้นอาจจะรักษาโครงเรื่องไว้ แต่เปลี่ยนชื่อตัวละคร ฉาก หรืออาจจะเพิ่มเติมบทจากเรื่องเดิมก็ได้

วรรณกรรมเรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที เป็นวรรณกรรมที่ผู้แต่งดัดแปลงมาจากเรื่องอิเหนาฉบับทิกายัตปันหยี สะมิหรั้ง ผู้แตงนำตัวละครจำนวน 2 ตัว คือ อิเหนากับจินตะหราซึ่งเป็นคู่รักกันมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและบทบาทของเพศวิถีเสียใหม่ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยอิงกับกระแสความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน ในการวางโครงเรื่อง ผู้แตงกำหนดให้ตัวละครพยายามจะค้นหาความเป็นตัวตนของตัวเองเพื่อที่จะพบกับความสุขในชีวิต จุดเด่นของการปรับแก้ดัดแปลงตัวบทใหม่จึงเป็นการเรียนรู้ในเชิงเพศวิถีของตัวละครในมิติต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบของคนรักเพศเดียวกันและต่างเพศ

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการดัดแปลงตัวละครในวรรณคดีเรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกทีที่มาจากวรรณกรรมเรื่องอิเหนา ฉบับทิกายัต ปันหยี สะมิหรั้ง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาทวิวิธีการดัดแปลงตัวละครในวรรณกรรมเรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกทีที่มาจากวรรณกรรมเรื่องอิเหนา ฉบับทิกายัต ปันหยี สะมิหรั้ง

ผลการวิจัย

ภูมิหลังเรื่องวรรณกรรมเรื่องอิเหนา

1. เรื่องอิเหนา ฉบับทิกายัต ปันหยี สะมิหรั้ง

1.1 ผู้แปล คือ สมเด็จพระเจ้าฟ้าปรีดิตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต

1.2 เรื่องย่อ มีระตูผู้ครองเมืองกูรีป็น มีโอรสนามว่า ระเด่น อัสมหารา หนึ่งหรัต หรือระเด่น อินู ทรตะปาตี และอีกระตูหนึ่งผู้ครองบัลลังก์นครดาหามีอัครชายาเป็นประไหมสุหรีนามว่าพระนางบุตรีบุษบา หนึ่งหรัต และชายารองนามว่า มหาเดหวิ และอีกหนึ่งทีโปรดมาก คือ ท่านลิกู ซึ่งธิดาของประไหมสุหรีมีนามว่าพระบุตรีกำหลุ จันตะหรา ส่วนธิดาของลิกูนั้นมีนามว่ากำหลุอาหยัง กำหลุอาหยังมีนิสัยใจคอที่ขบถฉลาดพิสดารของเธอนั้นคือ กำหลุ จันตะหรา ไม่ว่ากำหลุ จันตะหราได้สิ่งใด เธอก็ต้องการสิ่งนั้น ต่อมาทูกูรีป็นได้มาสู่ขอกำหลุ จันตะหราให้แก่ระเด่น อินู เมื่อกำหลุ อาหยังรู้เรื่องเข้าก็รู้สึกเจ็บใจเป็นอย่างมาก ท่านลิกูจึงวางยาพิษลงในข้าวหมักแล้วนำไปถวายแก่ประไหมสุหรี เพื่อที่ประไหมสุหรีสิ้นพระชนม์แล้วตนจะได้แทนที่ และลูกสาวของตนก็จะได้แต่งงานกับระเด่น อินู ครั้นประไหมสุหรีสิ้นพระชนม์แล้ว ลิกูก็ได้ทำเสน่ห์ใส่ระตูดาหามีอัครชายาไม่สนใจกำหลุ จันตะหราที่เพิ่งสูญเสียมารดาเมื่อระตูกูรีป็นทราบข่าวว่ากำหลุ จันตะหราถูกกลั่นแกล้ง ก็สั่งให้ระเด่น อินู ส่งตุ๊กตาทองเป็นของปลอบใจไปให้ ระเด่น อินูได้ทำตุ๊กตาขึ้นสองตัว ตัวหนึ่งทำด้วยทองคำห่อด้วยผ้าเก่าคร่ำคร่าและเลวทราม ส่วนอีกตัวหนึ่งเป็นตุ๊กตาเงินห่อด้วยแพรต่างชนิดต่างสี เมื่อไปถึงเมืองดาหาลแล้ว กำหลุ อาหยัง เลือกตุ๊กตาเงินส่วนกำหลุ จันตะหราได้ตุ๊กตาทอง ต่อมาเมื่อกำหลุ อาหยัง ไปเห็นตุ๊กตาทองของกำหลุ จันตะหรา ก็

อยากจะทำครอบครัว จึงนำเรื่องนี้ไปฟ้องระตุตาทา ระตุตาทาโกรธมากที่กำหลู จันตะหระไม่ยอมมอบตุ๊กตาทองให้แก่้อง จึงเอากรรไกรตัดผมกำหลู จันตะหระ กำหลู จันตะหระจึงหนีออกจากเมืองพร้อมกับมหาเดหวิ มนตรีและสาวสรรกำนัล กำหลู จันตะหระ ได้สร้างเมือง ๆ หนึ่งใกล้กับเมืองกูรีป็น และปลอมตัวเป็นชายมีนามว่า ปันหยา สะมิหรง อัสมารันตะกะ ปันหยาได้ตั้งชิงทรัพย์สินลูกเมียของผู้ที่เดินผ่านเมืองของตนเพื่อนำมาเป็นไพร่พล ต่อมาก็ขยายเมืองจนเป็นเมืองใหญ่และได้ไปตีเมืองต่าง ๆ ให้เป็นเมืองขึ้น เมื่อได้ชัยชนะก็ได้ทั้งเมืองและเมียมาครอบครอง โดยได้บุชบาชีวิตและบุชบาสำหรับมาเป็นเมีย ต่อมากุดาปะวีระกับกุดาปะรันจา ซึ่งเป็นทหารเอกของปันหยา สะมิหรง ได้ยึดเอาบรรณาการที่ทูตกูรีป็นส่งไปสู่ขอกำหลู จันตะหระไว้ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ปันหยา สะมิหรงได้เจอกับระเด่น ปันหยา แล้วทั้งสองก็มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน แต่ชาติที่ปันหยีนั้นเป็นชาย หลังจากนั้น ระเด่น อินูก็ได้เดินทางไปยังเมืองดาหา เพื่อจะไปหมั้นกับกำหลู จันตะหระ แต่กลับถูกจับแต่งงานกับกำหลู อาหยัง เมื่อปันหยา สะมิหรง รู้ข่าวการแต่งงานของทั้งสองก็รู้สึกเสียใจจึงออกบวช ขณะเดียวกัน ระเด่น อินูทนไม่ได้กับนิสัยของกำหลู อาหยัง ก็ลาระตุตาทาเพื่อออกไปประพาสป่า เมื่อระเด่น อินู กลับไปยังเมืองของปันหยา สะมิหรง ก็ได้พบกับมหาเดหวิ จึงได้ทราบว่ ปันหยา สะมิหรง นั้นคือ กำหลู จันตะหระ จึงได้ออกเดินทางตามหา ระหว่างการเดินทางก็ได้ตีเมืองต่าง ๆ เป็นเมืองขึ้นโดยปลอมตัวเป็นโจร มีนามว่า ปะเงรัน ปันหยา ยาเหยียง กะสุมา ระหว่างการเดินทาง ปะเงรัน ปันหยา ยาเหยียง กะสุมา ก็ได้แต่งงานกับนางบุตรี กำหลู นาหวัง จันตะหระกับนางบุตรี นิลวาตี ส่วนกำหลู จันตะหระ เมื่อเดินทางไปถึงเขาวิลิตและได้พบเจอกับปิกู คณเฑาะสำหรับ ซึ่งเป็นอาของตน ปิกูได้ตัดผมให้กำหลู จันตะหระพร้อมทั้งผู้ติดตาม เพื่อปลอมตัวให้เป็นชายโดยมีนามว่า กำบู วาระคะ อัสมาทา พวกกำบูทั้งหลายได้ออกเล่นละครในที่ต่าง ๆ จนได้พบเจอกับปะเงรัน ปันหยา ยาเหยียง กะสุมา จนในที่สุด ทั้งคู่ก็ได้แต่งงานกัน

2. เรื่อง อิเหนาผู้ชายเป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที

2.1 ผู้แต่ง คือ พงศ์ศรณ ภูมวิวัฒน์

2.2 เรื่องย่อ จินตะหระ เป็นธิดาของระตุตาทากับบุชบาหนึ่งหรัต ระตุตาทามีภรรยาองชื่อว่าลิกู และธิดาชื่อว่าอาหยัง ซึ่งมีภิกษาริษาจินตะหระ ถ้าจินตะหระได้สิ่งใดเขาก็ต้องได้สิ่งนั้น ต่อมาเจ้ากรุงกูเรป็นได้มาสู่ขอจินตะหระให้แก่อิเหนา ทำให้อาหยังรู้สึกริษาในตัวจินตะหระ จึงไปฟ้องลิกู ลิกูจึงใส่ยาพิษในข้าวหมักแล้วนำไปให้ประหมสุหรีรับประทาน แล้วหาหมอผีมาทำเสน่ห์ใส่ระตุตาทา ประหมสุหรีขาดใจตายหลังรับประทานข้าวหมัก ส่วนระตุตาทาก็ถูกเสน่ห์ของลิกู ต่อมาอิเหนาได้ส่งตุ๊กตาทองมาให้จินตะหระเพื่อปลอบใจหลังสูญเสียมารดา อาหยังเลือกเอาตุ๊กตาเงินไป หลังจากนั้นเมื่ออาหยังไปเห็นตุ๊กตาทองของจินตะหระก็เกิดความไม่พอใจ และอยากได้ตุ๊กตานั้น แต่จินตะหระไม่ให้ ทำให้ระตุตาทาโกรธ จึงตัดผมจินตะหระให้สั้น จินตะหระเสียใจมากจึงหนีออกจากวังแล้วไปสร้างเมือง โดยปลอมตัวเป็นชายมีชื่อว่า ปันหยา สะมิหรง ปันหยา สะมิหรง ได้ปล้นฆ่าทุกคนที่ผ่านเมืองของตน จนได้พบกับขันหมากของเมืองกูเรป็นที่จะไปสู่ขอเจ้าสาว จินตะหระก็ไปปล้นมา ต่อมาอิเหนาก็มาขอคืน เมื่ออิเหนาเจอกับปันหยา สะมิหรงแล้วก็ตกหลุมรัก แต่ติดที่ว่าเป็นผู้ชายเหมือนกัน อิเหนาเดินทางไปเมืองดาหาเพื่อสู่ขอจินตะหระ แต่กลับถูกจับแต่งงานกับอาหยัง แต่อิเหนาไม่ได้รักใคร่อาหยัง ต่อมาอิเหนาได้ขอระตุตาทา

ออกไปประพาสป่าแล้วกลับไปเมืองปันทิ ส่วนปันทิ สะมิหรงนี้ก็น้อยใจที่อิเหนาแต่งงานกับอาหยังก็หนีไปบวชโดยแปลงเป็นเพศหญิงเหมือนเดิม แต่นางปีก็ไม่อ่อนนุช และให้จินตหราปลอมตัวเป็นนักร้อง มีชื่อว่า กำบุ วาระคะ อัสมาทรา หรือจินตหรา พุนลาภ อาร์สยาม ต่อมากำบุก็จัดทัวร์คอนเสิร์ตขึ้น จนมีชื่อเสียงโด่งดังในวงการบันเทิง ส่วนอิเหนาเดินทางไปตามหาจินตหรา ระหว่างการเดินทางได้ตีเมืองต่าง ๆ โดยปลอมตัวเป็นโจร มีชื่อว่า กะละหนา ปันทิ ยาเหยียง กะสุมา และได้หญิงสองคนมาเป็นเมียได้แก่ กำโหลหนาหวังและนิลวาตี จากนั้นกะละหนา ปันทิ ยาเหยียง กะสุมา ได้พบกับกำบุ วาระคะ อัสมาทรา แล้วรู้ว่าปันทิเป็นจินตหราคนที่ตนเองรักแต่ต้น ก็พากลับเมืองกูเรปัน แล้วแต่งตั้งให้เป็นประไหมสุหรี

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของโครงเรื่องอิเหนาทั้งสองฉบับ

เหตุการณ์	อิเหนาฉบับทิกะยัต ปันทิ สะมิหรง	อิเหนาผู้ชายเป็นตุ๊ด แล้วเป็นทอมต่ออีกที
ราชทูตจากกรุงกูเรปันมาสู่ขอจินตหรา	√	√
ลิกูเอายาพิชใส่ข้าวหมากให้ประไหมสุหรี รับประทาน	√	√
หมากินข้าวหมากที่มียาพิช	√	X
ลิกูทำเสน่ห์ใส่ระตูดาคา	√	√
งานศพประไหมสุหรี	√	X
อิเหนาส่งตุ๊กตาทองไปให้จินตหรา	√	√
จินตหราถูกตัดเกศา	√	√
จินตหราหนีออกจากวัง	√	√
จินตหราสร้างเมือง	√	√
จินตหราแปลงเป็นชาย	√	√
เมื่อบุษบาชูวิตและบุษบาสำหรับพบกับปันทิ	√	√
ขบวนขันหมากกูเรปัน	√	√
อิเหนาพบกับปันทิ	√	√
อิเหนาไปเมืองดาหาแต่งงานกับอาหยัง	√	√
ปันทิคือผู้หญิง	√	√
ปันทิไปเขาวิลิศ	√	√
อิเหนาปลอมตัวเป็นโจรป่า	√	√
นักพรตต้อนรับจินตหรา	√	X

ตารางที่ 1 (ต่อ) เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของโครงเรื่องอิเหนาทั้งสองฉบับ

เหตุการณ์	อิเหนาฉบับทิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง	อิเหนาผู้ชายเป็นตุ๊ด แล้วเป็นทอมต่ออีกที
จินตะหราปลอมตัวเป็นกำบุ	√	√
กำบุจัดคอนเสิร์ต	-	√
กำบุพบกับโจรป่า	√	√

จากการเปรียบเทียบพบว่า ผู้แต่งอิเหนาผู้ชายเป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกทียังคงโครงเรื่องเดิมอยู่ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นสัมพันธ์ที่มีร่วมกันค่อนข้างมาก อาจเพื่อไม่ให้ผู้อ่านหลงลืมเค้าโครงเดิมที่มีความดังมาอยู่แล้ว แตกต่างกันเพียง 4 เหตุการณ์ โดยตัวบทปลายทางตัดทอนบางเหตุการณ์ในตัวบทต้นทางออกไปได้แก่ เหตุการณ์ตอนที่ท้าวดาหาให้หมากินข้าวหมากที่มียาพิษ เพื่อที่จะพิสูจน์ว่า ลีโก้ววางยาพิษฆ่าประไหมสุหรีจริง การจัดพิธีงานศพของประไหมสุหรี หรือเหตุการณ์ที่นักพรตลงมาจากเขาวิลิสเพื่อต้อนรับจินตะหรา ในขณะที่บางเหตุการณ์ไม่ปรากฏในตัวบทต้นทาง ผู้แต่งเพิ่มเหตุการณ์ขึ้นมาใหม่ ได้แก่ เหตุการณ์ที่กำบุจัดคอนเสิร์ต การเพิ่มหรือลดตัวบทของกับเหตุการณ์ที่เน้นตัวละครทั้ง 2 ตัวเป็นหลัก หากไม่เกี่ยวข้องกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้แต่งจะตัดออกไป เพื่อไม่ให้เรื่องเวียนเว้อมากเกินไป

การดัดแปลงตัวละคร : ว่าด้วยการปรับเพศวิถีจากหนึ่งเป็นสองหรือสาม

1. การปรับเปลี่ยนด้านเพศวิถีของอิเหนา

1.1 เมื่ออิเหนากลายเป็นตุ๊ด : จากชายรักหญิงเป็นตุ๊ดรักชาย

การศึกษาพบว่า ผู้แต่งมีการดัดแปลงเพศวิถีของอิเหนาจากที่รักผู้หญิงก็ให้อิเหนากลายเป็นตุ๊ดที่รักผู้ชายแทน ความรักของอิเหนาที่เป็นตุ๊ดเกิดจากตัวละครพบจินตะหราที่ปลอมตัวเป็นโจรป่า มีนามว่า ปันหยี สะมิหรั่ง ก็ตกหลุมรักตัวละครดังกล่าว โดยปรับเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาของอิเหนาตอนเป็นตุ๊ดให้มีความงดงาม ขวนหลงไหล เหมือนกับอิเหนาฉบับทิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง ซึ่งเป็นผู้ชายที่มีรูปโฉมงดงาม แม้แต่ผู้ชายและทวยเทพก็ปรารถนาในตัวอิเหนา ดังคำพรรณนาที่ว่า “พระกุมารนี้มีพระพักตร์งามยิ่งนัก และเป็นทีสินหาของทวยเทพบะตาระและเทวาททั้งหลาย...อย่าว่าแต่สตรีเพศเลย แม้แต่ผู้ที่เป็นชายยังมีใจพิศวาสรักใคร่อย่างไม่สมฤติในองค์ระเด่น อินู กระทบาตี” (อิเหนา ฉบับทิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง : 17) โดยผู้เขียนวรรณกรรมเรื่องอิเหนาผู้ชายเป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกทีประกอบสร้างรูปร่างหน้าตาของอิเหนาที่เป็นตุ๊ดว่างดงามไม่ต่างกัน คือ มีหน้าตางดงาม จนเป็นที่ดึงดูดของเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ดังที่ว่า “ผู้มีหน้าตาหล่อเหลาส่งงามมากที่สุดในเรื่อง อย่าว่าแต่สตรีเพศเลย แม้ผู้ชายเห็นระเด่นยังต้องมีใจพิศวาสรักใคร่ไม่สมประดี” (อิเหนาผู้ชายเป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 17)

ต่อมาคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของอิเหนาให้แตกต่างไปจากเดิม เรื่องอิเหนาฉบับ หิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง อิเหนาเป็นผู้ชายที่มีความสามารถ มีลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นชาย เช่น ความเข้มแข็ง บึกบึน กล้าหาญ เป็นต้น ในขณะที่ เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที ผู้แต่ง ตัดแปลงพฤติกรรมของอิเหนาให้มีความเป็นผู้หญิงมากขึ้น เพราะมีเพศวิถีเป็นตุ๊ด ผ่านการนึกคิดของ อิเหนาตอนที่ได้เจอกับปันหยีชายในฝัน แล้วเกิดความรู้สึกหลงรักในตัวปันหยี โดยมีการคิดคำนึงในใจว่า ปันหยีนั้นเป็นผู้ชายในอุดมคติของตน จนมีความสับสนว่า ตนเองเป็นเกย์หรือไม่ ผู้เขียนได้เพิ่มคำอุทาน เช่น อี้ อ๊ะ อู๋ ลงไปในบทเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นตุ๊ดในตัวอิเหนามากขึ้น ดังคำบรรยายที่ว่า “ส่วน อิเหนานั้นหนักกว่า เพราะนึกไม่ถึงเช่นกันว่าปันหยีจะหล่อถึงขนาดต้องเขินหน้าแดง ดวงใจเต้นระส่ำไม่ อาระงับ ...โอ้ นี่แหละสเปค ...เอ๊ะ แต่เราก็มีคู่หมั้นแล้ว ...อ๊ะ หรือว่าตุจะเป็นเกย์ ...โอ้ย สับสน! อี้!! อ๊ะ! อู๋! (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 53) นอกจากนี้ ผู้แต่งก็ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการแสดง ซึ่งความรักของอิเหนาให้แตกต่างไปจากเดิมด้วย กล่าวคือ เรื่องอิเหนาฉบับหิกะยัตปันหยี สะมิหรั่ง ผู้แต่ง ได้บรรยายความรู้สึกของอิเหนาที่มีต่อปันหยีอย่างละเอียด โดยบรรยายตั้งแต่ที่พบกับปันหยีครั้งแรก การ ได้อยู่ด้วยกัน โดยมีการกอดจูบลูบคลำกัน ตอนที่อิเหนาจะต้องไปแต่งงานกับอาหยังนั้น ในใจก็คิดถึงแต่ ปันหยีคนเดียว ดังคำบรรยายที่ว่า “ประจวบที่นั้งอยู่บนกองหนาม เฝ้าแต่ทอดถอนหทัยใหญ่่น้อยสั้นยาว เพราะจิตใจเลื่อนลอย มิได้หลุดพ้นไปจากความคิดถึงคะนิงหาปันหยี สะมิหรั่ง แต่ลักษณะเดียว” (อิเหนา ฉบับ หิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง : 89) ในขณะที่ เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที มีการ กล่าวถึงความรักของอิเหนาที่มีต่อปันหยีว่า เน้นกอดกันแบบมิตรภาพลูกผู้ชาย ดูประหนึ่งคู่รักแบบชายรัก ชายก่อนที่อิเหนาต้องไปแต่งงานกับอาหยัง ดังคำบรรยายที่ว่า “...มีโมเมนต์จับมือ กอดรัดพิดเหวี่ยงแบบ มิตรภาพลูกผู้ชายอัดแน่นอยู่หลายหน้ากระดาษ” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 55)

1.2 เมื่อตุ๊ดกลายเป็นทอม : จากตุ๊ดรักชายเป็นทอมรักตุ๊ด

นอกจากการตัดแปลงตัวละครอิเหนาจากผู้ชายให้กลายเป็นตุ๊ดแล้ว ผู้แต่งยังดัดแปลงตัว ละครอีกชั้นหนึ่ง คือ จากตุ๊ดให้กลายเป็นทอมด้วย โดยปรับเปลี่ยนทั้งรูปร่างหน้าตาและการแสดงออกให้ ต่างจากตัวบทเดิม อิเหนาในเรื่องหิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง อิเหนาหรือกะละหนาน ปันหยี ยาเหยียง กะสุมา มีรูปร่างงดงามเหมือนกับสังหยังเทวราชลงมาจากกะยาหัง และสวยยิ่งตะบารากะมะชายะ ดังคำ บรรยายที่ว่า “กะละหนานันรูปร่างงามอ่อนแอ้นราวกับองค์สังหยังเทวราชลงมาจากกะยาหัง และงามยิ่ง กว่าตะบารากะมะชายะ” (อิเหนา ฉบับหิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง : 112) แต่มีพฤติกรรมแสดงออกที่ โหดเหี้ยมในขณะที่ปลอมตัวเป็นโจรไปปล้นทรัพย์สินของคนอื่น และฆ่าทุกคนที่มาขัดขวางต่อสู้กับตน ดังคำ บรรยายที่ว่า “แล้วกรีซทรงของระเด่นปันหยี ซึ่งมีนามว่ากาละตานีกักระทบถูกทำวจรกาที่อุระประเทศ ทำวจรกาไม่สามารถปิดป้องได้เพราะระเด่นปันหยีโถมแทงอย่างแรงมาก” (อิเหนา ฉบับหิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง : 106) ในขณะที่ เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกทีนั้น ผู้แต่งให้ปันหยี ยาเหยียง กะ สุมา แสดงภาพของพระเอกที่เป็นทอม แต่เป็นนักรบ ดังภาพในสนามรบ แคเพียงปันหยีแกว่งพระแสงกรีซ ศัตรูก็จจะตายหมด ดังคำบรรยายที่ว่า “ด้วยความที่อิเหนาเป็นพระเอกจึงกวัดแกว่งพระแสงกรีซกาละมิ

ตานีสยบศัตรูลีน” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 75) ส่วนด้านการแสดงออกซึ่งความรักพบว่า อิเหนาฉบับดัดแปลงแสดงภาพที่ต่างจากอิเหนาฉบับทศกัณฐ์อย่างชัดเจน ตัวบทเดิม ในตอนที่อิเหนาปลอมเป็นป็นหียี ยาเหยียง กะสุมา มีการแสดงออกความรักเฉกชายหญิงทั่วไป อิเหนาได้ภรรยาถึงสองคนในระหว่างการเดินทางไปตามหาจินตะหรา การได้นางมาจากการไปตีเมืองต่าง ๆ เมื่อรบชนะแล้ว ศัตรูก็ยกธิดาและพระมเหสีของตนให้ ภรรยาของป็นหียี ยาเหยียง กะสุมา คือ นางบุตรี นิลวาตรี กับนางกำหลุ นาหวัง ดังคำบรรยายที่ว่า “ครั้นแล้วท้าวสะตายุก็จัดการต้อนรับระเด่นป็นหียี ยาเหยียง กะสุมา และทำพิธีวิวาห์สยุมพรกับนางบุตรี กำหลุ นาหวัง จันตะหรานั้น” (อิเหนา ฉบับทศกัณฐ์ ป็นหียี สะมิหรั้ง : 101) ในขณะที่ ตัวบทปลายทางเพศวิถีของอิเหนา คือ ทอม เมื่อศัตรูเห็นว่าเก่งกาจก็ยกผู้หญิงให้ ดังความว่า “ระตูสะตายุรบแพ้ยกลูกสาวคนงาม นามว่ากำโหละนาหวังให้อิเหนารับไว้เป็นเมียแล้วออกเดินทางต่อ ...ชาวเมืองจรกาพร้อมใจกันยกกำโหละนิลวาตีให้อิเหนาจึงได้เมียใหม่ถึงสองคน” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 75)

2. การปรับเปลี่ยนด้านเพศวิถีของจินตะหรา

2.1 เมื่อผู้หญิงกลายเป็นทอม: จากหญิงรักชายเป็นทอมรักหญิง

จากการศึกษาพบว่า เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที ผู้แต่งปรับเปลี่ยนเพศวิถีของจินตะหราให้ต่างไปจากเดิม โดยเล่าว่าจินตะหราปลอมตัวเป็นผู้ชายหลังจากที่หนีออกมาจากวัง เนื่องจากถูกบิดาของตนตัดเกศา เพราะไม่ยอมยกตุ๊กตาทองให้กับอาหยิง ซึ่งเป็นน้องสาวต่างมารดาของตน เมื่อจินตะหราได้ปลอมตัวเป็นชาย (แบบทอม) ก็ได้ตั้งชื่อว่าป็นหียี สะมิหรั้ง หรือ ป็นหียี สะมิหรั้ง อัสมารันตะกะ ผู้แต่งสร้างรูปร่างหน้าตาของป็นหียี สะมิหรั้ง ให้มีหน้าตาหล่อเหลาและสง่างามเหมือนผู้ชาย เมื่อผู้คนเห็นแล้วต่างก็นึกว่าเป็นเทวดาลงมาจากโลกสวรรค์ โดยลักษณะดังกล่าวไม่ต่างจากตัวบทต้นทาง ดังคำบรรยายที่ว่า “รูปทรงพักตร์งามดุจเทวดาลงมาจากโลกสวรรค์ แล้วเหน็บกริชก็ยิ่งเพิ่มความงามรูปโฉมหาที่บกพร่องมิได้” (อิเหนา ฉบับทศกัณฐ์ ป็นหียี สะมิหรั้ง : 55) และ “กำโหละน้อยในร่างขายนั่นหล่อเหลาส่งงามมาก ทั้งมหาเดหวิ เกนบาหยัน เกนสำหังจิดเห็นแล้วตะลึงยกมือขึ้นไหว้ท่วมหัว เพราะนึกว่าเป็นองค์ปะตะระกาหลาจำแลงกายมา” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 35) อย่างไรก็ตาม ผู้แต่งดัดแปลงพฤติกรรมให้ต่างกัน ในเรื่องอิเหนา ฉบับทศกัณฐ์ ป็นหียีมีนิสัยโหดเหี้ยมเลือดเย็น เช่น การสั่งให้ทหารเอกของตนฆ่าและชิงทรัพย์ของผู้คนที่เดินผ่านเมืองของตน นอกจากชวากากะหลังก็ให้ถ้ามแค่ชื่อเสียงและชื่อเมืองของพวกเขาเท่านั้น ดังคำบรรยายที่ว่า

“แน่ะ กุตาประวีระและกุตาปะรินจา อันตัวท่านทั้งสองนั้นต้องเป็นทหารเอกของเรา
ทางจงอยู่เฝ้าประตูเมืองเรา และใครเดินผ่านมาก็จงปล้นตีชิงเสียทุกคนไป ถ้าคนชาว
กูรีปั่นจะเดินผ่านไปดากา ท่านจงตีชิงทรัพย์สินลูกเมียและของใช้ซื้อกินเสียสิ้น เสื้อ
ผ้าก็เช่นเดียวกัน ถ้าเขาพาเอาลูกเมียมาด้วยไม่แต่ที่หน้าตาดีเท่านั้น ถึงหน้าตาจะน่า
เกลียดก็ชิงเอามาให้เรา ยิ่งเป็นสาวพรหมจารียิ่งดี แต่ถ้าเป็นคนชวากากะหลัง ท่าน
จงอย่าปล้นจงได้สวนสอบถามแต่ชื่อเสียง และนามเมืองของเขาเท่านั้น”

(อิเหนา ฉบับทักะยัต ปันหยี สะมิหรั้ง : 56)

ในขณะที่ เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที ผู้แต่งให้ภาพของอิเหนาที่มี
ความอ่อนโยนมากยิ่งขึ้นเหมือนผู้หญิง กล่าวได้ว่า อิเหนาได้ชิงทรัพย์สมบัติและลูกเมียของผู้คนต่าง ๆ
จะฆ่าเฉพาะผู้ที่ไม่ยอมตกเป็นทาส ดังคำบรรยายที่ว่า “เพื่อเสริมสร้างมหานครแห่งใหม่ของนาง ปันหยี
สะมิหรั้ง ได้สั่งให้กุตาประวีระและกุตาปะรินจาออกไปเฝ้าหน้ากำแพงเมือง หากพบเห็นใครเดินทางผ่าน
มาให้ปล้นฆ่ากวาดต้อนมาเป็นทาส” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 37) นอกจากนั้น
ก็ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรักตามความปรารถนาส่วนตน แต่เน้นบทโศกโกลาเหมือนกัน ดังคำบรรยาย
ที่ว่า “ก็และปันหยี สะมิหรั้งนั้น ทุกวันคืนมิได้หยุดหย่อนที่จะกอดจูบลูบคลำเข้าหลักไสยฮักชวนกับนาง
ทั้งสองนั้น...ครั้นเพลินเพลินเจริญใจเป็นเวลาล่วงมานานแล้วก็ยกนางทั้งสองนั้นให้เสียแก่ทหารเอก”
(อิเหนา ฉบับทักะยัต ปันหยี สะมิหรั้ง : 70) เพียงแต่ในเรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที
แสดงเพศวิถีเป็นทอมเท่านั้น ในการแสดงบทรักทำได้เพียงการกอดจูบลูบคลำแบบหญิงรักหญิง หรือ
สำนวนเรียกว่าการตีฉิ่ง ดังแสดงความรักด้วยการกอดจูบลูบคลำ ดังนี้ “แม้จะสำราญเพียงใด บุชบาชีวิต
บุชบาสำหรับก็อดแปลกใจไม่ได้ ที่ปันหยีเพียงกอดจูบลูบคลำฉิ่งฉับตน แต่ไม่เคยทำมากกว่านั้นมาก่อน”
(อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที : 44) เมื่อเบื่อแล้วก็ยกนางทั้งสองนั้นให้แก่ทหารเอกของตน

2.2 เมื่อทอมกลายเป็นตุ๊ด : จากทอมรักหญิงเป็นตุ๊ดรักชาย

ผู้ศึกษาพบว่า เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที มีการดัดแปลงตัวละครจิน
ตหราให้มีเพศวิถี 2 ลักษณะไม่ต่างจากอิเหนาเพื่อสื่อถึงการแสวงหาความปรารถนาส่วนตน หรือการ
พยายามค้นหาความชอบส่วนตน โดยกล่าวว่า หลังจากจินตหราซึ่งเป็นทอมได้หนีอิเหนาไปบวชที่เขา
วิไลศ จินตหราได้ปลอมตัวเป็นนักร้อง มีเพศวิถีเป็นตุ๊ด นามว่ากำบุ วาระคะ อัสมาหรา เป็นนักร้องที่ได้รับความ
สนใจอย่างมากในเวลานั้น เมื่อกำบุ วาระคะ อัสมาหรา ได้เจอกับ ปันหยี ยาเหยียง กะสุมา คือ
อิเหนาที่ปลอมตัวเป็นชาย จินตหราก็ตกหลุมรักปันหยี ยาเหยียง กะสุมาอีกครั้ง โดยผู้แต่งสร้างรูปร่าง
หน้าตาของกำบุ วาระคะ อัสมาหราว่า มีความหล่อเหลาไม่แพ้ตอนที่ปันหยี สะมิหรั้ง มีเสน่ห์ทั้งในหมู่
ผู้ชายและหมู่ผู้หญิง ซึ่งความหล่อเหลานี้ตรงกับฉบับทักะยัตฯ โดยเปรียบเทียบว่ากำบุนั้นเหมือนเทวดาลง
มาเกิด ดังคำบรรยายที่ว่า “แล้วปีภู คัมพะสำหรับก็ทรงตัดเศศบรรดานารีนัน ๆ ให้สั้นเพียงคอ และ
ประทานเสื้อผ้าอย่างชาย จนงามราวกับบะตาระลงมาจากฟากฟ้ากะยาหงัน” (อิเหนา ฉบับทักะยัต ปันหยี

สะมิหรั่ง : 117) ต่อมาผู้แต่งก็เปลี่ยนแปลงบุคลิกของจินตะหราจากทอมที่กลายเป็นตุ๊ด คือ กำบุ (นักร้อง) นามว่า กำบุ วาระคะ อัสมหารา และตกหลุมรักปันหยี ยาเหยียง กะสุมา ผู้แต่งบรรยายถึง รูปลักษณ์ของกำบุผ่านความคิดของอิเหนาว่า เป็นหนุ่มมีรูปโฉมวิไล มีผิวขาวเหลืองเหมือนกับลูกกลางสาด ดังคำบรรยายที่ว่า “อิเหนาเห็นกำบุหนุ่มรูปโฉมวิไลแน่นน้อย ผิวขาวเหลืองนวลเหมือนผลลึงซ์ต (กลางสาด)” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที่ : 88) โดยพฤติกรรมของตัวละครก็มีความแตกต่างกัน อิเหนาฉบับทิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง ปันหยี ชอบแสดงละคร โดยได้รับค่าตอบแทนในแต่ละการแสดงด้วย ดังคำบรรยายที่ว่า “และสินจ้างการละเล่นของพวกกำบุ นั้น ราคาสิบสองสุก ค่าจ้างคนดนตรีแปดสุก ต่อเพลง ถ้าและเล่นเรื่องละคร อย่างที่เป็นเรื่องราวดี ๆ เช่น ละครระเด่นแจเกล้าเน้ง ปาตี รักกับเกน ลี ละ บะรังดี เป็นต้น”(อิเหนา ฉบับทิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง : 118) ในขณะที่ จินตะหราหรือกำบุจากเรื่อง อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที่ ผู้แต่งดัดแปลงพฤติกรรมให้ทันสมัยขึ้น สอดคล้องกับวิถีของคน ในยุคปัจจุบัน คือ การเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง นามจินตะหรา พูนลาภ อาร์สยาม ที่เปิด ทัวร์คอนเสิร์ตจนเป็นที่นิยมของคนในเมืองต่าง ๆ ดังคำบรรยายที่ว่า “ข้างฝ่ายจินตะหราและคณะ ถูกปีก คัมชะสำหรับชักนำเข้าสู่วงการบันเทิง ได้เป็นดารา มีชื่อในวงการว่า กำบุ (นักร้อง) “จินตะหรา พูนลาภ” พวกนางจึงออกเดินสายเปิดคอนเสิร์ตมาถึงเมืองกาหลัง” (อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที่: 88)

การปรับเปลี่ยนวิถีทางเพศไปมา เพื่อสื่อมิติทางเพศว่า ไม่ว่าจะเกิดเป็นเพศใด ๆ หรือมี เพศวิถีแบบใดก็ได้ไม่ได้ส่งผลต่อความรัก เพราะมีความซับซ้อนในการปรับเปลี่ยนเพศวิถีมากกว่า และใน บริบทสังคมที่ต้องการนำเสนอความเปิดกว้างทางเพศวิถี ไม่ให้ยึดติดกับเพศสภาวะใดการปรับเปลี่ยนเพศ วิถีที่ซับซ้อนกว่า อาจไม่ได้ต้องการแสดงความรักที่มั่นคงต่อกันเท่านั้น หากแต่แสดงมุมมองความรักที่ไม่ อาจมองเรื่องเพศสภาวะเป็นตัวกำหนดได้อีกต่อไป ดังเรื่องอิเหนา ฉบับทิกะยัตปันหยี สะมิหรั่ง ที่อิเหนา จับได้ว่ากำบุ คือ จินตะหรา เพราะแอบมองเห็นกำบุ วาระคะ อัสมหารา นั่งกลมมตุ๊กตาทองที่ตนได้ให้ไว้ หลังจากนั้นก็ได้พาจินตะหราบลับไปยังเมืองกูเรปันและแต่งตั้งให้เป็นประไพสุหรี ดังคำบรรยายที่ว่า “ระเด่น ปันหยี ยาเหยียง กะสุมาเห็นการณ์ทั้งนี้ด้วยแอบมองที่ช่องประตูห้องนอน หลุ่ยเต็นสุดที่จะทน สิ้นหาเสียวสันได้ต่อไป จึงค่อย ๆ ย่องเข้าไปในห้องที่ไสยาของกำบุ วาระคะ อัสมหารานั้น ฝ่ายกำบุ วาระ คะ อัสมหาราก็ยังพูดกับตุ๊กตาทองคำนั้นเรื่องไป” (อิเหนา ฉบับทิกะยัต ปันหยี สะมิหรั่ง : 128) ขณะที่ เรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที่ ก็กล่าวทำนองเดียวกันว่า “อิเหนาได้เห็นหญิงสาวแปลก หน้ามาเล่นตุ๊กตา ตอนแรกก็จะมิได้ แต่ด้วยการเส่นสังเวชชวยัญ เหตุผลที่ผ่าน ๆ มาทั้งหมด ทำให้องค์ ปะตาระกาหลาพอใจ จึงบันดาลให้อิเหนาตระหนักรู้ว่าผู้หญิงคนนี้แหละ คือ ก้าโหละจินตะหรา” (อิเหนา ผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที่ : 95)

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษานวนิยายเรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที ทำให้เห็นว่า แม้จะมีการดัดแปลงวิถีทางเพศทั้งของอิเหนาและจินตะหราไปมา แต่สุดท้ายแล้ว เรื่องของความรักเป็นเรื่องของคน 2 คนที่มีความรักที่มั่นคงต่อกันไม่ว่าจะอยู่ในเพศวิถีใดก็ตาม ดังที่อิเหนามีความรักต่อจินตะหราแต่เพียงผู้เดียว ไม่ว่าจินตะหราจะปลอมตัวเป็นใครก็ตาม อิเหนาก็จะตกหลุมรักจินตะหราในทุกบริบท และยอมปรับเพศวิถีเพื่อให้ได้ครองคู่กับจินตะหรา แม้เบี่ยงลึกลับแล้วอิเหนา คือ ผู้ชายก็ตาม

ในด้านตัวละครจินตหรา นั้นพบว่า มีความหลากหลายด้านเพศสภาพเช่นเดียวกับอิเหนา จินตหราได้ปลอมตัวเป็นชายโดยใช้ชื่อว่า ปันหยี สะมิหรั่ง ซึ่งมีลักษณะนิสัยเหมือนกับผู้ชาย มีความโหดเหี้ยมอำมหิต แต่มีความสับสนทางเพศ เนื่องจากตอนกลางวันเขาจะเป็นผู้ชาย แต่พอตกกลางคืนเขาก็กลับร่างมาเป็นผู้หญิง การมีภรรยาถึงสองคน ได้แก่ บุชยาชีวิตกับบุชบาสำหรับ ทำให้ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่มากไปกว่าการกอดจูบลูบลำได้ เพราะมีความซับซ้อนทางเพศวิถีมากกว่า 1 บริบท

การดัดแปลงเรื่องอิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกทีจากเรื่องอิเหนา ฉบับทิกายัต ปันหยี สะมิหรั่ง สะท้อนถึงความเลื่อนไหลทางเพศ การยอมรับในบริบทของเพศวิถีที่มีความหลากหลายมากขึ้น ที่สำคัญคือ การแต่งวรรณกรรมที่อิงกระแสของวรรณกรรมวาย ประเภทชายรักชายหรือหญิงรักหญิงที่กำลังได้รับความนิยมในสังคมขณะนี้ เพื่อสะท้อนมุมมองความรักของคนที่มีเพศวิถีอันหลากหลาย อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า หากตัวละครมีเพศวิถีที่เป็นผู้หญิงอย่างแท้จริง จะเป็นสัญลักษณ์ของเครื่องตอบสนองอารมณ์ทางเพศของผู้ชาย แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศที่ซุกซ่อนอยู่ในสังคมปิตาธิปไตย ทั้ง ๆ ที่ผู้หญิงก็มีความสามารถไม่ต่างจากผู้ชาย เช่น เป็นกษัตริย์ครองเมือง สู้รบกับข้าศึกเพื่อตีชิงเมืองต่าง ๆ ดังเช่น จินตะหราและทหารเอกของเขาที่ได้ปล้นฆ่าและชิงทรัพย์ของผู้คนที่เดินผ่านเมืองของตน

เอกสารอ้างอิง

กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์. (2558). *การดัดแปลงเนื้อหาและตัวละครของวรรณคดีฉบับการ์ตูน : ผลกระทบต่อ*

คุณค่าความงามของวรรณคดีแบบฉบับและบทบาทของผู้สอนวรรณคดี. เชียงใหม่ :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พงศธรณ์ ภูมิวัฒน์. (2561). *อิเหนาผู้ชายที่เป็นตุ๊ดแล้วเป็นทอมต่ออีกที*. กรุงเทพฯ : โปสต์บุ๊กส์.

สมเด็จเจ้าฟ้าฯ บริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต. (2540). *อิเหนา : ฉบับแปลจากทิกายัต ปันหยี สะมิหรั่ง*. กรุงเทพฯ : กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร.